

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 4 năm 2015

Số 235

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao làm người ai ai cũng tham dâm cả ?
- 2) Niệm Phật làm sao giúp được thân kinh thanh tịnh ?
- 3) Đầu người tròn diện có tròn không ?
- 4) Tại sao trên mặt đất có rất nhiều người khùng ?
- 5) Tại sao óc người có thể phát minh được nhiều điều mới lạ ?
- 6) Tại sao mọi người đều hướng tâm về sự tu học giải thoát ?
- 7) Huyền vi là gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic City, 04/07/97 3 :20 AM 1) Hỏi: Tại sao làm người ai ai cũng tham dâm cả ? Đáp: Thừa làm người ai ai cũng có bản chất tham dâm vì tâm thức lúc nào cũng linh động, muốn có những gì chính mình chưa có, bắt buộc phải tham dâm, tùy theo hoàn cảnh, tạo thành nhân quả của mỗi người khác nhau, luân lưu từ nhiều kiếp, rất khó giải quyết. Nếu không chịu tu sửa thì sẽ sống trong tập quán tốt hay xấu đó thôi. Niệm Phật là một tập quán tốt tự khai triển tâm linh và dẹp bỏ nghiệp chướng trong nội tâm. Kệ : Khai thông trí tuệ tự thanh lần Giải bỏ trần tâm tự xét phân Thức giác chơn hồn không quyến luyến Bình tâm thanh tịnh tiến cân phân.	Atlantic City, 05/07/97 5 :50 AM 2) Hỏi: Niệm Phật làm sao giúp được thần kinh thanh tịnh ? Đáp: Thừa niệm Phật bằng ý, tức là co lưỡi đọng nước răng trên, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, thì luồng điện trong nội tâm sẽ hội tụ, nước miếng tuôn chảy đều, chứng minh chân động trong nội tâm chuyển chạy một vòng trong nội thức. Lâu ngày nước miếng sẽ thay đổi ngọt, tâm trí nhẹ nhàng, thích thiền thay vì động loạn, thần kinh sẽ ổn định, tự cảm thức cuộc sống là tạm, chỉ lo hành triển trở thành một tập quán tốt, toàn thân cảm thức được nguyên lý của Trời Đất là một, tự hiểu nguyên điển của Trời Đất, lúc nào cũng sống động và xây dựng trong thực hành. Kệ : Tự mình thức giác trở về không Nguyên lý Nam Mô triển một vòng Có có không không đồng giải quyết Trí tâm sáng suốt chẳng cầu mong.
Atlantic City 06/07/97 4 :15 AM 3) Hỏi: Đầu người tròn diện có tròn không ? Đáp: Thừa sự tròn trịa là căn bản không dư không thiếu. 36 ngôi sao Thiên Cương lúc nào cũng quang chiếu, liên hệ với tâm thân của người thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Càng thực hành óc càng sáng trong thanh tịnh, tự cảm thức bộ đầu lúc nào cũng tròn và thanh tịnh, không biết đến sự lo âu là gì, sống trong tự nhiên và hồn nhiên. Kệ : Tâm lành dứt khoát sống an yên Chẳng có lỗi thôi chẳng có phiền Duyên đạo tình đời trong dứt khoát Bình tâm tu luyện chẳng lo phiền.	Atlantic City, 07/07/97 4 :15 AM 4) Hỏi: Tại sao trên mặt đất có rất nhiều người khùng ? Đáp: Thừa khi giáng lâm xuống thể xác trần tục trên mặt đất phải sống theo chiều hướng loạn động của thể xác, từ tâm lẫn thân đều phải chịu luật nhân quả từ nhiều kiếp tùy theo duyên nghiệp mà tiến hóa. Phần hồn phải chịu mọi sự kích động và phản động ở xung quanh, không bằng lòng cũng phải bằng lòng, học nhịn nhục để tiến hóa trong kỳ cuối này của cuộc đời còn lại. Không chịu tu lại còn tạo thêm nghiệp lực, phần hồn không tỉnh táo và sẽ tiếp tục trên đường sân si và mê loạn, không có lối thoát cho tâm lẫn thân. Kệ : Không tu tăng trưởng cù lần (6?) Tạo khổ tạo mê khó xét phân Trí tuệ không minh đường đạo pháp Tự giam tự hại tự phân lần.

Atlantic City 08/07/97 3 :40 AM

5) Hỏi: Tại sao óc người có thể phát minh được nhiều điều mới lạ ?

Đáp: Thừa khối óc của loài người đặc biệt, bao gồm điển quang liên hệ với Trời Đất, chuyển từ cực động cho tới cực tịnh. Do đó mà cảm thức được nhiều điều mới lạ, chính mình không biết trước được. Cho nên người tu thiền Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự thực hành tới thanh tịnh, sẽ được khai sáng lấy chính mình, từ lời nói cho đến hành động, lúc nào cũng ngắn gọn và rõ rệt, nhờ sự thực hành ổn định và sáng suốt.

Kệ :

Quang minh tự hiểu tự phân minh
Nguyên lý óc người nay rõ mình
Liên hệ không ngừng trong thức giác
Có không không có rõ hành trình.

Atlantic City, 09/07/97 4 :20 AM

6) Hỏi: Tại sao mọi người đều hướng tâm về sự tu học giải thoát ?

Đáp: Thừa phần hồn giáng lâm vào cơ thể động loạn, khó xét hành trình của chính mình. Cho nên muốn tiến tới để tự hiểu nguyên lý của Trời Đất đã hình thành tại mặt đất để làm gì ? Và sẽ đi đâu ? Ăn năn sám hối, tự tìm lối thoát cho chính mình. Nhân thân nan đặc pháp nan ngộ, khó hiểu nguyên lý của Trời Đất, đâm ra hoang mang và không lối thoát. Kỳ thật là chỉ có thanh tịnh thì sẽ giải quyết tất cả trận đồ loạn động tạm bợ ở cõi phù sanh, tham dâm không tiến, âm dương hợp nhứt trắng rằm sáng soi thì mọi việc sẽ được bình an. Chỉ có thương yêu và tha thứ là mối đạo chánh của cả càn khôn vũ trụ, từ bi là phương châm tiến hóa tới vô cùng tận.

Kệ :

Sửa mình tiến hóa tự chuyên cần
Khai triển tâm linh tự xét phân
Đường đạo đường đời không luyến tiếc
Quân bình thanh tịnh tiến cao tăng.

Atlantic City, 10/07/97 3 :25 AM

7) Hỏi: Huyền vi là gì ?

Đáp: Huyền vi là nhỏ nhưt và nhẹ nhưt cấu thành ánh sáng tốt tươi ở trong nội tâm. Người tu Vô Vi thiền tốt thanh tịnh, khai triển trực giác, phát triển huyền bí trong nội tâm, nhóe sáng thì mới thấy rõ cảnh huyền vi của Trời Đất, cấu thành duyên lành trợ duyên.

Kệ :

Cảm thông nguyên lý tự giao duyên
Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên
Duyên đạo tình đời tâm dứt khoát
Bền lâu tu học tự mình yên.

DUYÊN TÌNH ĐẠO ĐẠT (tiếp theo)

...
“*Khuyên người sống phải hợp duyên
Bao la lớn rộng ăn liền với ta*”

Khi mà con người mà sống còn tự đắc tự ki, ghét người này thương người kia không chịu hợp duyên đề tiến tới là cái người đó còn phần quá nặng, tu không nên thân, không hiểu được cái chơn lý cao siêu, không hiểu được cái tình thương quý giá đạo đức trường cửu cho nên không chịu hợp duyên bao la, không chịu phóng cái thanh điền tư tưởng lạnh cho mọi người nhưng mà chỉ phóng cái tư tưởng xấu cho người ta.

“*Bao la lớn rộng ăn liền với ta*”: Không hiểu, tất cả đều dính liền với ta, dính lúu hết trong càn khôn vũ trụ là ta, ta là càn khôn vũ trụ mà không biết. Thành ra tự họ khép vào sự eo hẹp, ghét người này, ghét người nọ, ghét người kia. Đó, là làm cho sự tâm tối.

“*Tình thương cởi mở đậm đà
Thương người tại thế, yêu ta muôn đời*”

Chúng ta thấy rõ cái tình thương cởi mở đậm đà bao la lớn rộng nó ăn liền với ta thì chúng ta thấy rõ, khi mà thấy được sự bao la lớn rộng ăn liền với ta thì chúng ta thấy tình thương rất cởi mở, rất đậm đà, rất quý giá. Chúng ta đem phát tâm ra vị tha thương người tại thế, thương mọi người trong lúc họ còn đang bận rộn tâm tối chưa hiểu hơn. Khi mà chúng ta đề tâm và thực hiện được cái từ bi đó trong cái trí tuệ khai thác và cái dũng cảm của chúng ta, chúng ta thấy chúng ta yêu ta muôn đời. Bởi vì yêu ta là sao? Chúng ta sửa cái tối tâm tiến tới sáng suốt, càng ngày càng lo lắng cho chúng ta càng ngày càng sáng suốt là yêu mến ta, yêu mến sự sáng suốt, yêu mến cái hào quang không động, đó mới hòa đồng với cái đại hồn được.

“*Đi đâu cũng chẳng tách rời
Chung quy đời đạo hai nơi tiến hòa*”

Đi đâu các bạn làm sao bỏ được đời, bỏ được đạo. Các bạn bỏ tâm linh, các bạn đâu còn phải con người nữa, các bạn phải có cái tâm linh. Cho nên con người có cái kiến thức, cái kiến thức của các bạn là cái phần hồn. Ai nói các bạn đem cái kiến thức ra coi, đâu có đem ra được nhưng mà các bạn

đụng phải nghịch cảnh rồi, các bạn thấy rõ cái sự bần bạc của nội tâm, sự sáng suốt tiến tới tinh thần xây dựng và cởi mở. Đó là cái phần hồn sáng suốt mà người không có rời được và không cướp giật nó được mà không có thể tách rời nó được. Cái đời sinh hoạt chúng ta còn cơ thể đây cũng không tách rời.

Cho nên, tôi nói thường thường hai nơi đời đạo chúng ta hết sức thương yêu nó thì tiến tới một chơn lý rõ rệt cởi mở. Chung quy đời đạo hai nơi cũng tiến hòa chứ không nên để cái nghịch cảnh gì trong tâm ta không có nghịch với bất cứ trường hợp nào. Tâm ta là phần thanh điền, người tu Vô Vi phải lấy cái thanh điền để hòa với các giới.

“*Bình tâm xét lý chẳng xa
Nhất thông vạn tiến muôn hòa chung vui*”

“*Bình tâm xét lý chẳng xa*”: Khi mà chúng ta đạt tới cái thanh tịnh rồi, chúng ta nhứt lý thông vạn lý mình, không có cái gì xa hết.

“*Nhứt thông vạn tiến muôn hòa chung vui*”: Đó cũng như nhứt lý thông vạn lý mình. Khi mà chúng ta thông được càn khôn vũ trụ rồi thì chúng ta tiến muôn hòa chung vui. Đâu đâu chúng ta thấy cũng cái cảnh nó vậy đó, rồi nó sẽ tiến tới không có sao hết, không cần lo âu.

“*Sắc son son sắc tạo mùi
Thanh cao chơn lý an vui hoài hoài*”

Chuyển hóa là nó tạo cái mùi vị mà cái mùi vị có trụ là phải có tan. Nhưng mà chúng ta theo cái gì, không theo cái đó. Chúng ta theo sự thanh cao của chơn lý, hiểu bề trong của mọi việc thì an vui hoài hoài. Nếu các bạn cho cái đó là hay, cái kia là dở cũng không đúng. Cái dở nó có cái hay, mà cái hay nó có cái dở, các bạn phải hiểu rõ những cái đường lối đó thì lúc nào các bạn cũng thanh tịnh, các bạn cũng tiến hóa, tâm tư các bạn lúc nào cũng thăng hoa và cởi mở tốt đẹp.

Cho nên, chúng ta tu về Vô Vi chúng ta không còn nghĩ xét tới cái chuyện cơ hình giả tạo. Nhưng mà chúng ta trước hết chúng ta phải xét về cái thanh điền, mà cái thanh điền đó là cái hàng rào tình thương đối với muôn loài vạn vật. Cái hàng rào đó

là cái hàng rào sắc bén trường cửu không ai có thể phá vỡ nó được. Khi mà các bạn cũng cố được cái phần điển đó rồi thì các bạn thấy cái thân của các bạn rất an toàn, đi đâu các bạn cũng an tọa, làm việc ở trong chơn lý sáng suốt cõi mở xây dựng. Có cái gì quý hơn?

Cho nên, chúng ta tu phải thanh tịnh để nghiên cứu. Tu phải theo sự sáng suốt nhiều hơn sự tăm tối. Cái phần ghen ghét là tăm tối, thương yêu là sáng suốt. Các bạn phải nhớ kỹ tôi nói nhiều rồi, tôi nói rất nhiều, đem tâm tư tôi đi xét có nhiều người còn ghen ghét người này ghen ghét người kia, ghen ghét người nọ. Cái phần đó là quá ô trược, hoang phí cái công phu của các bạn, uổng công tu mà thiếu tu, đó là thiếu tu. Ta tu mà ta còn ghen ghét là ta thiếu tu thấy rõ chưa?

Cho nên, cái phần hồn của các bạn được Vô Vi giáo huấn, Vô Vi cho các bạn tiến, Vô Vi đem tình thương cho các bạn cho các bạn, Vô Vi đem sáng suốt cho các bạn, Vô Vi phải hiểu các bạn hết không bao giờ không hiểu các bạn mà chỉ các bạn chưa thức giác, chưa hiểu Vô Vi mà thôi.

Cho nên, cố gắng tìm hiểu tu đi để tiến. Tu để hiểu ta. Tu để trở về với ta và tu để ta nắm được cái quyền năng càn khôn vũ trụ đã sẵn có đang chờ ta học và tiến hóa trở về. Chớ không phải các bạn làm cái điều nhỏ nhen, tạm bợ đâu. Thấy các bạn ngồi thiền vậy chứ các bạn làm vụn sự, vụn linh không phải làm cái chuyện nhỏ đâu chớ đừng có hiểu lầm, hiểu sai vì ngoại cảnh chút đỉnh, vì lời nói không đáng kể mà trong tâm ghen ghét người này ghen ghét người kia, ghen ghét người nọ. Trong cái cảnh lầm sai đó là tự bạn sa đọa lấy bạn. Mà bạn đem tình thương xây dựng cõi mở rồi bạn thấy bạn dần tiến lấy bạn đi trong cái quân bình định luật của tạo hóa và càn khôn vũ trụ.

Cảm ơn các bạn,

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn
ngày 4/9/1977)*

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 1 năm 1978

Tự hành chơn pháp khai tâm
Thiên ý nằm trong tiến giải tâm
Minh cảnh minh đời minh đạo pháp
Khổ không thấy khổ lý siêu thâm.

Siêu thâm huyền diệu nơi tâm
Khai thông trí tuệ duyên tâm đạt duyên
Điển thanh hòa hợp nối liền
Căn cơ không động tùy duyên chuyển hình
Tu trong thức giác siêu thình
Tâm hồn hòa cảm pháp tinh hơn đời
Tự hành giữ lấy không rời
Trời cao bể rộng là nơi an toàn
Trở về nguyên lý tự bàn
Mở màn tâm đạo quy hoàn Phật Tiên
Trở về hưởng phước triền miên
Trong không mà có hồn thiêng cảm hòa
Hào quang sáng suốt không xa
Nơi tâm sẵn có nơi đà điển thanh
Chỉ còn thiếu giác tự hành
Tâm mê vì cảnh quên thanh của Trời
Lắm khi mở lí thoát lời
Không nơi thực tiến không đời an thân
Thực hành mới rõ phước phần
Cân phân đời đạo hưởng ân Phật Trời
Minh tâm kiến tánh không rời
Sửa sai vì động tạo đời an khương.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Ba (tiếp theo)

BÀN TRIẾT HỌC NHÂN SINH, LUẬN CÔNG NĂNG TẠP CHÍ

HỎI CƯ SĨ TẠI GIA, MỞ NGUỒN CỘI ĐẤT TRỜI

...
Cư Sĩ: Trong vũ trụ những điều đã khám phá ra thuộc về trí thức còn nếu chưa từng nghiên cứu thì không thể hiểu nổi, cũng giống như Kha-Luân-Bổ ở thế gian trước đây, khi chưa thực hiện cuộc du hành bằng đường biển vòng quanh trái đất mà đã tuyên bố trái đất tròn thì sự tin tưởng đó chỉ là điều mê tín. Nếu như không có các phi hành gia thật sự đặt chân lên cung trăng gần đây, mà nói con người có thể lên được cung trăng thì điều nói đó cũng chỉ là điều mê tín. Do đó, việc tìm hiểu đạo lớn ngày nay cũng giống hệt như vậy mà thôi. Việc đi trong không gian trước đây thế nhân đều nhìn mà không thấy, cảm mà chẳng thông, cho nên sự nhòe ngó đó cũng chỉ là mê tín mà thôi. Khác nào ếch ngồi đáy giếng, chẳng thể thấy được bề rộng mênh mông, mà chỉ thấy được chút chiều cao của đất, cho nên sự tiên tri tiên giác đó chỉ là sự tri giác của thiếu số ếch nhái, khi tin tưởng đã biết rõ về đất lớn thì chẳng phải là điều mê tín hay sao? Bởi vậy, nhân loại chúng ta chẳng khác nào lũ kiến hoạt động nhỏ bé trong kẽ hốc. Sự biến đổi nhỏ nhoi về thời tiết khí hậu trong vũ trụ thường gây ra thiên tai cho nhân loại trên mặt địa cầu. Giống như người ta xách thùng nước xối vào hốc kiến, hân cũng gây thành nạn thủy tai, thiệt hại trầm trọng.

Thái Sinh: Còn một vấn đề nữa xin thỉnh ý Đại Đức, nhà Phật nói: “Chân hỏa tam muội thiêu thân” nghĩa là thế nào?

Cư Sĩ: Dem nguyên lí về “Lực học” của khoa học ngày nay ra giảng thì sức ép của kim nhọn máy hát còn mạnh hơn sức ép của bánh xe lửa quy tụ vào một điểm nhỏ. Còn nếu đem kính hội tụ để gom ánh sáng mặt trời vào một điểm nhỏ thì nó sẽ phát hỏa đốt cháy mảnh giấy đặt phía dưới. Cơ thể người ta cũng có nhiệt năng, nếu như biết vận dụng toàn khối năng lượng trong cơ thể tụ vào một điểm nhỏ thì sức mạnh đó sẽ mạnh hơn cả sức ép của ba chục ngàn viên ngói đè.

Nhà Phật nói: “Chân hỏa tam muội thiêu thân” (*Lửa tam muội đốt cháy thân*) là sức mạnh vô cùng, chỉ vì con người không chịu vận dụng cùng khai quật khả năng này mà thôi. “Tam muội” có nghĩa là “Chính định”, khi “Chính định” sẽ tôi luyện được thân sắc tướng giả hợp hậu thiên, thành chân hỏa của “Thân pháp kim cương”.

Thái Sinh: Xin cảm tạ Đại Đức đã chỉ giáo cho kẻ hậu học về triết lí tôn giáo rất bổ ích bữa nay. Tin tưởng rằng bài học này sẽ còn ảnh hưởng nhiều trong việc phổ biến đạo giáo.

Cư Sĩ: Không dám, không dám! Thái Sinh chớ quá khen ngợi.

Tế Phật: Hay lắm, bữa nay tạm ngưng cuộc đàm luận tại đây, Thái sinh hãy mau mau tạ lễ.

Thái Sinh: Đa tạ sự khai ngộ bữa nay của Đại Đức, xin bái biệt.

Cư Sĩ: Cảm tạ sự sắp xếp của Tể Phật đã giúp đệ tử có được cơ hội phục vụ chúng sinh, thật quả là vinh hạnh, xin lạy Tể Phật ba lạy...

Tể Phật: Hiền sinh chớ quá giữ lễ, hãy gắng tu trì đợi cơ duyên tốt gặp lại nhau. Trước hết tâm tính hãy tĩnh lặng để ta an hôn định phách cho.

Thái Sinh: Thấy ân sư miệng niệm chú, vị Đại Đức đang tĩnh tọa chợt sinh hoạt lại tự nhiên, pháp lực quả là mạnh mẽ vô cùng, kì diệu vô song. *(Thái Sinh phóng tầm mắt nhìn phong cảnh tươi sáng bốn phía no nê).*

Tể Phật: Bữa nay đã tạo được công lớn. Nay trò ngoan, chớ lưu luyến phong cảnh đẹp nơi đây, phong cảnh cõi trời còn đẹp hơn nơi này nhiều lắm. Hãy chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường, mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, mời ân sư khởi hành.

Tể Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

